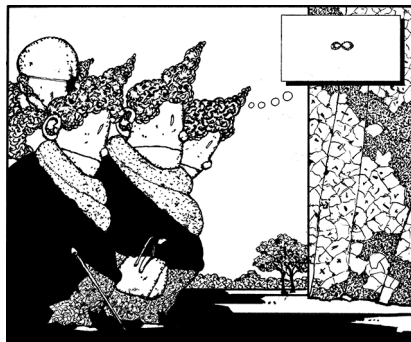

MONIOTTELIJA MANNER PORAA YLI TODELLISUUDEN

ELÄMÄN TARKOITUS: PYSYÄ HENGISSÄ KUOLEMAAN SAAKKA,
2001, TUSSI, 13,5 X 11,3 CM. TAITEILIJAN OMISTUKSESSA.

Harri Manner (s. 1945) on suomalaisen taidemaailman määrittelemättömiä moniottelijoita, jonka iloinen anarkismi yllättää. *Tiede & edistys* -lehden lukijat voivat tuntea hänet graafikkona, joka 1982 vuoden alusta uudisti lehden ulkoasun. Formaattia käytettiin vuoden 1992 loppuun. Tieto suunnittelijasta ei ehkä tavoittanut monia, sillä graafikko kätkeytyi ”I. Rennam”-pseudonyymiin. Melkein sama mutta helpommin avattavissa oleva pseudonyymi – ”Irrah Rennam” – vastasi myös *Soibtu*-lehden ulkoasun uudistamisesta 1970-luvun lopulla. Mannerille progressiivisten julkaisujen graafinen avittaminen onkin luontaista, sillä 1970-luvulla hän työskenteli Tanskassa *politisk revy* -lehden layout-taiteilijana. Sieltä on peräisin myös hänen jouheva tanskankielen taitonsa, joka tarjosi hänelle tienestejä Yleisradion tv-kääntäjänä. Yleisradio turvautui Mannerin taitoihin myös lukijana, jonka charmikas basso on kuulunut useiden dokumenttien kertojajäänä.

Love Records -yhtiön eroottisesti leikittelevä logo vuodelta 1969 on yksi aikakautensa tunnus-kuvia. Sekin Mannerin käsialaa. Logo on myös esimerkki anarkistin bisnessilmän karsastuksesta tai ylipäättään vain taiteilijan anteliaisuudesta, sillä oivalluksestaan hän ei tainnut ansaita kuin äänilevyjä ja sitten parin villasukkia, kun Love Dress -tuotemerkkiä käytettiin Heta Vähäkankaan yrityksessä. Nykyisin kansainvälinen musiikkijätti Universal Music katsoo omistavansa logon, mutta taiteilija on eri mieltä.

Kohtalon oikusta Mannerista tuli 1966 ”tanskalainen” surrealisti, kun hänelle tarjoutui mahdollisuus osallistua surrealistien kansainväliseen yhteisnäyttelyyn Kööpenhaminassa ja pian myös opintoihin graafisessa oppilaitoksessa. Surrealistinen leikki ja kyseenalaistaminen ovatkin seuranneet Mannerin taidetta ja muotoilua koko hänen uransa ajan. Myös tänä vuonna, kun hän järjesti kaksi omaa näyttelyään Helsingissä; toisen kirja- ja kuvitustaiteestaan ja toisen maalauksistaan.

Kirjojen ulkoasut ovat olleet Mannerin työtä 1960-luvulta lähtien milloin kuukausipalkalla milloin freelancerina, ja monet lukijat tunnistavat hänen muotoilunsa. Vuosien kuluessa hänen kiinnostuksensa painopiste siirtyi kirjojen ulkoasusta itse kirjoittamiseen. Vuodesta 2001 hän on julkaissut kaksi romaania, neljä hänen itsensä kuvittamaa lastenkirjaa ja yhden sarjakuvakirjan. Satiiriset poraukset postmoderniin surrealistisiin mausteihin ovat usein innoittaneet häntä. Syksyllä ilmestyy Mannerin uusi romaani.

Mannerin musiikki- ja performanssiesitykset bongorummun tahtiin ovat sitten oma tarinansa.

— KIMMO SARJE